

מוריה נחום
תות חָרְמָס סאטורי
נגה סוּרִי
ענת סלוניים
צביבה שלע
ורד סער
יוחאי סער
חיים ספטיא
אהה עזריאלנט
ידידה פינק
דפנה פולדמן
אלכס פרלמן
מייתר קורמן
גד קינר-קיסינגיר
אורית קלופשטיוק
תומר קלין
שושנה קרבסי
אורטל קרנו
לימור רוזיברנס
רני רוזנטל
ריאן רוט
נעה שבתאי
נועם מאיר שדות
מייכל שחר
צipy שחרור
שחר שמאַי
ירין שם-ש
דפנה שמשוני
יובל שנון

שירה דרייפוס
אפי הלפרין
רם הרשטיין
אחינעם תמר וירט
דלית ולדמן
תמרה חלווצי
אורלי חלק
אריסת חן
נטע חריטוב
ערן טורג'מן
יעזיה טמיר
מפל די.
ליידה יונג
עדיו יצחיק
ליהיא ירחי
אביבית כהן
אורה כהן
שיריה כהן
אריסת קליף
חגיַת כרמל
אורית כרמל-רפאל
לאה
רפאל לב-ארי
לימור לוין
דורית לרמן
נעמה מוזס
יוסי מרג
מרימן מינץ
ארמייאס מגיסטו
טל מרכובסקי

שירן אוריזנגי
אופיר אייזנタル
גיל אליאס
ענבר אללי
עדנה אפק
הודי ארగוב
שחף ארז
שני ארנהיים
אלונה אשכנזי
תמר אשר
חנן בולר
שיר ביטון
נועה בכמן
רחל בכר
אלון בלוד
טלי בלייכר
לאה בן-שלמה
מייכל בר-אור-קארו
ישורון ברטוב
שולה ברנע
אללה ברסלר-נדרי
עומר ברקמן
 יצחק גוילי
אורית גולדמן
אורית גולדשטיין
רויטל גולדשטייד
אשר גל
יהורם גלייל
טל גרמייזה
נגה דקל

תתחלו להתחאה...

מושיב מאוהב הוא כותב עת מקוון חדש מבית **מושיב** והוא עוסק בשירה שcola אהבה.

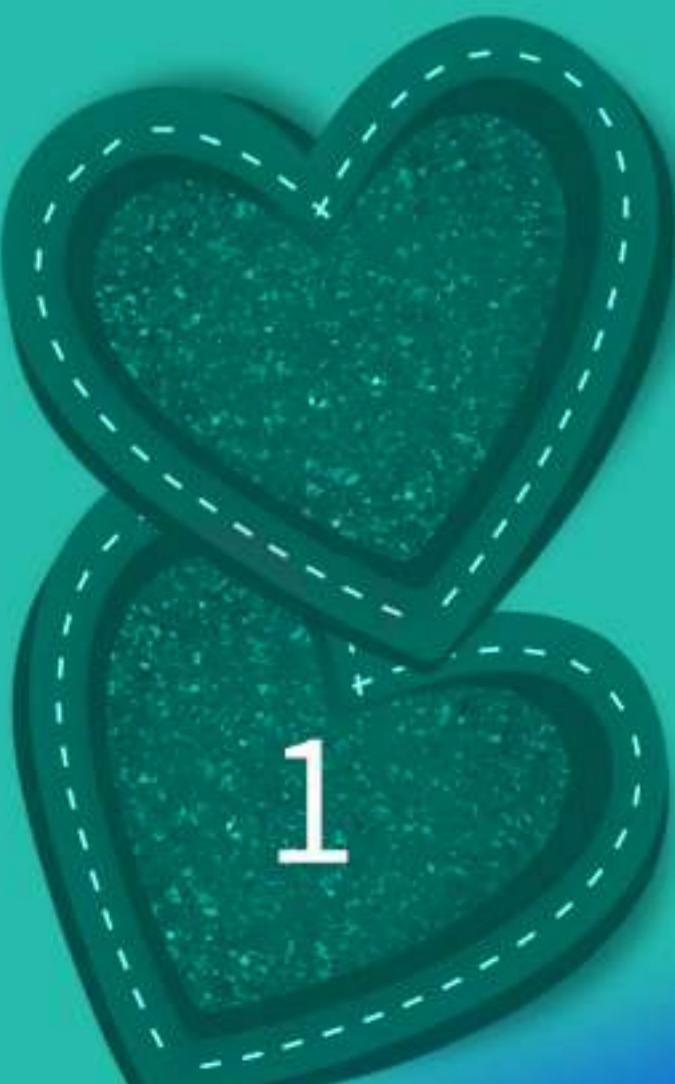
אנחנו מזמינים אתכם לחוות אהבה בשירים המפורסמים בגילוון. השירים עוסקים באהבה בכל הגוונים, הרגשות, התחשות והעוצמות.

קריאה מהנה
ומקווים שתאהבו ותתחאהבו,

אלירן דין וعملיה וייניק

ניקוד היצרות הוא באחריות הכותבים בלבד
והבעלות על זכויות היוצרים – באחריות היוצרים.
יובהר כי כותב העת מושיב מאוהב אינו אחראי לטעויות ניקוד והגעה.

העובדת בכתוב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה,
אי לכר אין לצפות לתגמול כספי כלשהו
על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם;
בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות
פרסומה בכתוב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או
טענות באשר לפרסום או לאירועים יצרתו בכתוב העת.

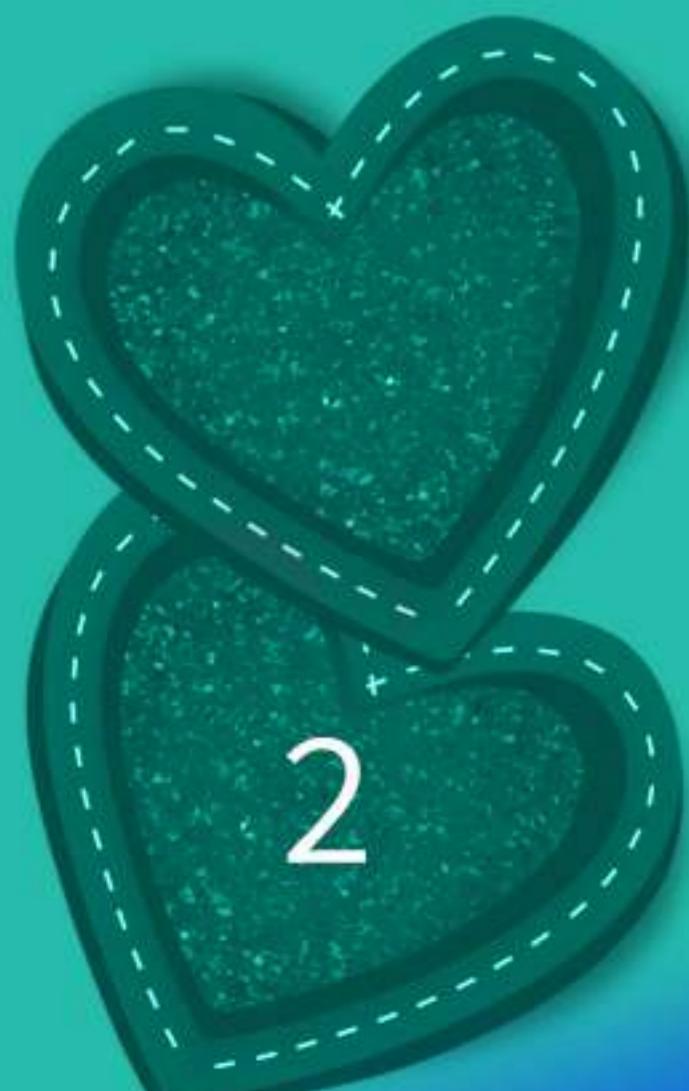
לך

ישורון בריטוב

את קול שיר גליים אלקט ליה,
ואת צחוק הילדים כתמים,
את רימ טלו של הבקר,
ואת צבע עלות נצנים.

זר מלים של חבה אעטף ליה,
בשפע גוני השלחת,
ואבלת נצנץו של כוכב,
אתבל בעוזרה של הקשת.

קול הדחד מערות נביי לב,
אסדר על מגש של שנhab,
ואם תשכחי אז אזכיר ליה-
שאותך ל תמיד רק אהב.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

לכתוב אותה

ידידה פינק

נמצאנו ב*ה* חחות הטָבֵע
הן כִּבְרַ לא מספיק רוחבות
מעבר מטָאָפָוֹרָות
הן נדּוֹשָׁוֹת
לא יכול זרם הנחל
לספר לך על שקט
וננהר גועש
על כמה שאני מפחד
לנמר נמָאָס מלצד
אין חדש בטָבֵע
אין חדש בדִּבְרֵי
וגם לא בָּי
אני חדש
ורגשותי גם הן
ובראותך
העולם והטָבֵע כמו נעלמים מעיני
ואין בָּי שוב דרך
לראות כמה את חדשה
כמה הָטָבֵע מתחדש בכל רגע
לראות אותה בְּנָהָר
لראות אותה נמר מוליך
לראות אותה בְּדִבְרֵי
לדבר אותה
לכתב אותה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

אשת חיל אני מצאת יהורם גלילי

אֶשְׁתָּ חִיל אֲנִי כָּבֵר מִצְאָתִי,
אֲז בָּאוֹי אֲלַיְצְעָדִי
וְאֲנִי אֲלַיְצְעָהָךְ,
יְדִי כְּרוּכּוֹת סְבִיב גּוֹפָךְ,
וּרְגִלִּיךְ אָמַר גּוֹפִי.

כְּשִׁנְעַלְהָ אֶת אַהֲבָתֵנוּ
עַל רָאשׁ שְׁמַחְתֵנוּ,
שְׁפָתֹתֵינוּ יִדְבְּקָה זוּ לְזוּ
וְלֹא לְחַכְפֵנוּ.

מְבָטִינוּ יִצְטַלְבּוּ בָּרֶךְ,
סְעוֹן דְּבוּרֵינוּ נְנוּמָתָה,
שְׁנִפְרָה בַּיַּחַד לֹא רָק אֶת רַחֲמָה,
אֶלָּא גַם אֶת פִּינָּה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְוִין
3

בקתה החלומות

uideo izchik

יש לי חלום שתהיה לנו בקתה
לקיים בבוקר לצידך
לנשק את צוארך
להרגיש את חום גופך
לכתוב לך
שירי אהבה

רוצה לעשות אותך מאושרת
לגרום לך להרגיש מיוחדת
לחשות ביחיד כבעל ואישה
לקחת אותך לכוכבים
ובחזורה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילוין

כתב על ידי מושב שולם אוניברסיטה

תחכי לי? יוחאי סער

אם אצטרך לлечת
לאו שם, למרחוק.
אבליך לך שאשוב
אר לא אדע מתי

האם תמתינו שאחזרו?
האם תחשבי עלי בלילהות?
האם תשמרי לי מקום?
או האם תחפשי
אביר אחר?

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

חֶבְלָ טַבּוֹר

עֲרֵן טָרְגִ'מָּן

חֶבְלָ טַבּוֹר
נִכְרֶךָ לְאַרְךָ הַשָּׁנִים
סְבִיב
צְוָאָרִי
בָּעוֹדִי חַי.

יָד לְטִפְחָה
גּוֹפִי בְּחִימָה.

בָּזְמַן שְׁחַבְלָ הַטַּבּוֹר
הַדְּקָק עַצְמָוּ סְבִיב
צְוָאָרִי.

שְׁפָתִים רְכוֹת
נִשְׁקָׁוּ פִּי.

וְהַעֲלוּ עַל פָּנִי
חַיּוֹת שֶׁל
חַיִם חֲדָשִׁים

בָּזְמַן שְׁחַבְלָ הַטַּבּוֹר
נִמְסָ אַט אַט
בְּתוֹךְ לֵב אֹהֶב אָדָם.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְיוֹן
3

כתב על ידי שאול האומנה

לקוסי אהבה יצחק גויל

צאו לקטו לכם אהבה,

לגבר או לאשה,

גדולה או קטנה,

אפלן קצת מועד,

אפלן אם זה מרגע,

כירק עם אהבה,

כפשוטה,

אפשר,

בძבָר זהה,

לעבר את המסע

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

יופי. סונט חסר שורה לאהובה.

גד קינר-קיסינג'ר

איני מוצא מילים לתאר יופיה
כמushman צויריו מופת שמקחולו כושל
כשעליו לנשק מדונה שאין מושל
לה שנבלעה עם השנים באפל התרמונה
או במחנה הפוריידה את הרקייע
אחריו שהה מכך שקעה
בנרטיקה

אינו מוצא את הקול להחש יופיה
כמו רגלי אשר נשמרת אל נפשה איך לא
לרים מרבד עליים כמושים ומשקרים
גונים בעיר השחר מוחר
בטרם עלות
הכורת

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כתב על ידי שותת האופה

לטיפותינו המהבהבות בחשכה

חימס ספטן

לטיפותינו המהבהבות בחשכה,
הויתה לנו עדנה, כמהنعم,
חמדת אבבה המתגשמת בגוף מוך צפיה עצורת תשוקות.
בשים כמהים, פיות שאינם יודעים את נפשם,
הנאה שאינה רוחה.
אבדה לי תחושת הזמן, בה הczטמץ עולם.
המומ פתי וסهر
רוצט למגע לזראה שדייה הייפהים,
החל בינו נמלא עד תשוקותינו,
רוחנו סועה ודמננו נסער וגינוי מגירים,
איןנו יכולים לחדר
גמרים בדעתנו להפרד לילה
ושבים
ושבים
להתגperf
גרושים, גרים, נפעמים
ויבלי תשוקתנו שוב נערים, נ מלאים לבה, נגדשים
ושבים לפכות.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

נעם מאיר שדות

ושוב חוזר הליל
ושוב חסרת עננים בוהקת
והברק שניצת בעוניים בבוקר
הולך ונגוז ומר
בחיים התעשייתיים.
הולך הולך ושוב בלבבי
כמו בובה על חוט
בהתגלת תאטרון בובות
ומוצא נחמה רק בר
בין שדייר אלין
את כתףך אחבק
שם אותך דמעה
כי אתה אהוב,
אישה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוון
3

הצלחה לאה

לפעמים אני מתחבוננת בדמי
כמו עכשו
ולא מビינה איך קרה לי
כל הטעות הזאת
אתה.

שמוני עשרה שנים
של ילדות אמללה
משבצת באנשיים ספורים
נדירים בטובם
שבאו והלכו
ועזרו לי לשרד
עד אליו.

ואז,
אתה הגעת
ונגעת לי בלב
והכל פתאום הסתדר במקומו
והתאפשרתי לחיות
 בלי קבאים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

ילדתי דלית ולדמן

הונחת בחיכי.
ילדתי.

ילדתי.
צוהר לחיי
המחודשים.

אחזת
בספר שיריו.
ביבורי.

נאהבת את בחיכי,
モותר לך
ילדתי.

אומר לך ילדתי,
עת,
לסייעים.

עת חדשה.
מותר לך!
לבקש לעצמך!

סוח.
שחרור.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

אהבתו של משאל הספרים

רפאל לב-ארי

ובתור אוחז בספרים אליו מתקרב
מקווה לללך את עיניו ואת יפי מבטה
ואת תשוקתי איננה מודעת לרוחשי הלב
לא מקדישה מבט אל הפנים שבקרכבתה

ימים ושבועות צופן סערת רגשות
מה אסמן בסוקרים בזה הדילוג
אوهבר עד כלות ואין בכוחו להתוודות
יום אחד לא ראייה ונעצרתי באפילוג

פסיעתך מתנגנת בהר הצופים
בצדיה של העלמה החנונית
שולם אליו מחרצת של מבטים
מה רב יפי בעיני האלמנית

באזור פולטה אמצעה הנאה
אולי את סטודנטית למדע המדינה
או שמא לבך בחנוור והוראה
ראיתיך הנאה ולך לבי במנגינה

את כתבי אפלטון להרחב השכלה
נצבתי בתור להשайл בספריה
ואת ישבת אחר דילפק המשהלה
האמת שחוسطה ואין זו אשלה

פני מלאו זיו להגish לך את היוני
ידיך אוחזות הספר והוא קרובות ללב
לו רק ידעת שאין שיאבך כמווני
יום ארוך אהובה הוא לי כיום אביבי

וכבר הגיעתי להיות משאל הספרים
כל יום אבוא ברנה אל תור אהבת
ושם אתייצב, אתרגש לראות הפנים
של חמדת הלב שהיתה לכמייהני

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כתב על בונוס שוחר האנזה

ביזום שאחרי אלון בלור

אני נשאר בבית, עם היטה ולימון, ומטופלים הישנים, אני רוצה שנתחבר, שנרגיש הכל שוב.
כבר לא חדש ולא שבט שאנחנו רחוקים, ורחוק מהען זה רחוק רחוק.
אני מקווה שבאביב כל זה יגמר, הברבורים ישחו להם באגם ויפרשו כנפים,
ומשך כנפי האהבה לא אחר לבוא. אז אז אתן לך בשיקה על השפטים ואמשך אותה אליו,
ונכל לחיות את הימים שטמיד רצינו. באביב אשא אותה אל על.iscal זה יגמר אני לא יודע
אם נצלים הכל, אבל אני יודע שאשמח לחבק באמצע היום, שיחה מידי פעם, גם דרך היום,
או נגיעה עדינה ומלטפת.
בקשה שנאהב.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

כתב עת תומך שירות האמה

סִיר בָּשָׂר

רַנִּי רְזוֹנֶטֶל

עַנְן שַׁחַר מְשֻׁחָר נִרְאָה בַּמָּעָרָב
וְהַמְּשִׁיק לְמִזְרָח
תֹּוך כָּדִי נִחְשָׁפֵן בְּעוֹלָם 10000
מְאַמְתִּים לְקוֹרֹונָה
אֲהֹבָתִי בְּשַׁלָּה וְאַנְיִ מְחַכָּה לְעָרָב, לְשַׁבָּת
לְשַׁלְּחוֹן עִם כּוֹסִית יָין
אֵי שֵׁל שְׁלוֹה בַּתְּקֹופָה אֲפָלה. כֵּל עַוד זֶה
קוֹרָה יֵשׁ תָּקוֹה
הָאמֹנוֹה בַּעֲתִיד הָעוֹלָם וּבַעֲתִיד
סִמְנוֹה בְּסִיר בָּשָׂר שְׁבַשָּׁלָה אֲהֹבָתִי

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְוֹן
3

אחד מהשירים...

יוסי מורג

אם מְכַל סָבָה אֶרְדָם או אֶפְל
בְעִמִּדָה בְשִׁכְבָה או בִשְׁיבָה
שְׁקַתּוּם הַלֵּב וְקַלְטָ אֹיר
כִּמְדַת אֲהַבָתָה
וְאִם יַתְקַלֵּקְל אֹו יַתְמַהְמָה
זֶה כִּי חָשַׁבְתִּי שֶׁזֶה מַתּוֹכִי וְלֹא בִידִים
אֶذ מְכַל הַסְּבּוֹת אֵלֵי שָׁמֵר לִי עָלָה
כִּי מַזְרָךְ רַגְלֵי זַדְרָכֵי אִיתְנִים
רַק כִּשְׁדָמוֹתָה לִפְנֵי וְאַנְיַ אַחֲרָיו.

17

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גִילְוֹן

כתב על ידי שיר השיר האנגלו

טל מרכובסקי

ראית ופי?
ופי נבקע מפרח
ופי כנף הפרפר
עדן הטפה הזרחלת בעלה
 נשיקת אם לבנה
ופי

אתה רואה ופי?
עכשו, אתה רואה ופי?
מול עיניך נח הנוף
נח העולם
הנח הוא גם אצל בלב?

אם תדרש לחפש
לשוף מתחזק מעטה
התמצא ופי?
אם תדרש לעמל
לגלות נפש
לפשפש בדם
בתראה בו
את יפי האדם?

ואני?
אני יפה בעיניך?
אתה רואה את עיני?
את שפתיך?
את תוכי?
הנשקת אני מלבה
כפי שנשקר אתה מלבי?

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

סיכון שבאהבה

ירין שמש

חלום מתהווים תלוי באוויר
מציאות להבה בלבבי
ושאלת קיומית במוחי.

אם אקטרף את הורד
לבי יפרק לים לבבי
או שהלהבה תברוח לעד

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

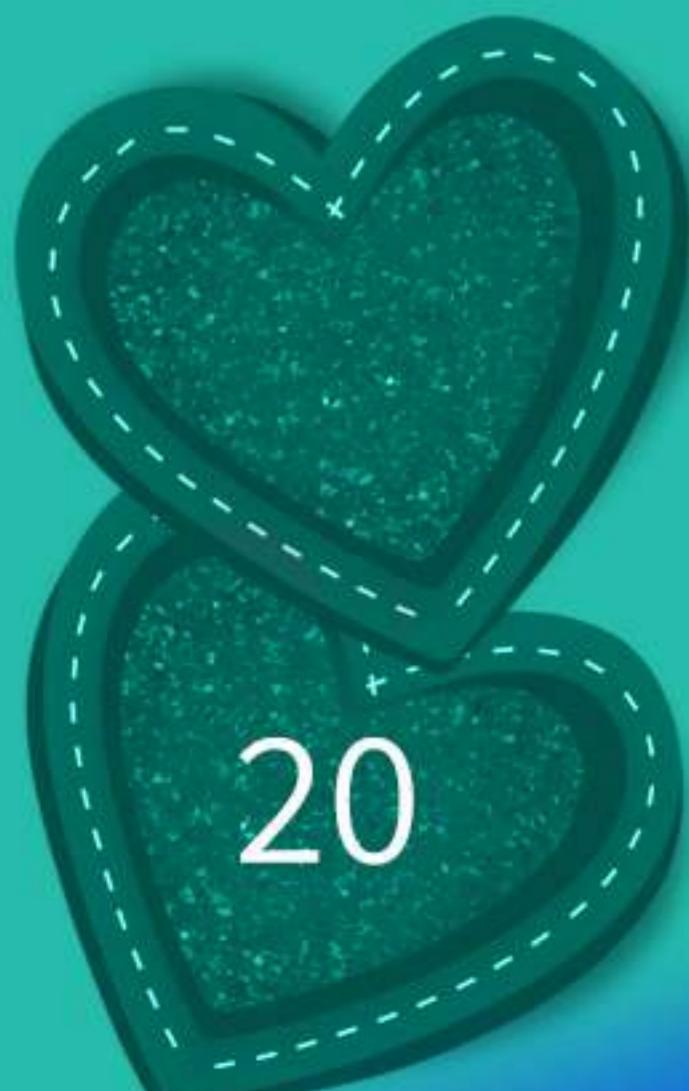
מצאתיך רֶם הַרְשָׁתִין

מצאתיך
ללא מלה בשורה
מאמיןנה כנפקדת מקום,
מעבר לאפק נגלה
קוראת צפונות מאין
בין גלי.

בין שודות דבש וחלב
טל וזבת חבה
בין שימושות אתימול
ונפתחלי שיבת

במחלות אהבה,
נקרות תשוקה,
גביכי דמדומים
וכוכיכי ערגה.

מצאתיך.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

רוייסל גולדשטיינט

אל תרחקם עלי
אתה מפשיט אותי באצבעות מלאות חמליה
אל-

אני באה אליך
כדי
שתקלף ממני את הציג
ויתגע לי
במקומות שלא ידעתו שקיימים
למשל אהבה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

פעם ידעתني עדנה אפק

איןני יודעת מה זאת אהבה.
שלא כביאליק, פעם ידעתני.
ככוכבי שנעלמו עם שחר, גזה אהבתני ונאלמה.
אידישות אין בי.
נותר לקרוא על אהבת אחרים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

שְׁמִיכָה רְחוּםָה שַׁחַף אֶרֶץ

קפסולות זמן טמירות מבהיקות בכתף השמים.
צלחת נחה בכיר, ממתינה
לשטר פניהם.

בינות אנחתה למתעטוע
כף רגל מגששת אחר שכנתה
ביהן מרקע על פניו גלי הדרונות
מתקרבת, מתרכקת.
יד עוטפת מתן, חובקת עולם.
לחישה של התמצגות
מכבה להבה, מלבה אהבה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

בַּיּוֹם שְׁנִכְנָסֶת לְחֵי טַלִּי בְּלִיכָּר

בַּיּוֹם שְׁנִכְנָסֶת לְחֵי
סְפִסְלִי הַרְחֹב הַתְּرָכָכוּ לִמְעָן
כָּל חֲסִירִי הַבָּיִת וְכָל
הַילְּדִים בְּאָפָרִיקָה
הַיּוֹשְׁבָּבִים
לְרָגֶעֶת אֶחָד, כִּרְיַדְעָתִי, הִיה שְׁלוֹם עַזְלָמִי

בַּיּוֹם שְׁנִכְנָסֶת לְחֵי
כָּל הַצְּבָעִים הַתְּעוֹזָה כָּל הַפְּרָחִים פָּרָחָה כָּל הַתְּלָאוֹ
כָּל הַזּוֹגּוֹת הַזְּדוֹגוֹן וְכָל הַיְּחִידִים
הַתִּיחְדָּה אַפְלוּ
חִפּוֹשִׁית פְּרָת מֵשָׁה רַבָּנוּ
מֵצָאה לָהּ נְקִדָּה שְׁמִינִית
וְהַאוֹר שְׁנָפֵל עַל כָּל
בַּיּוֹם שְׁנִכְנָסֶת לְחֵי
הַתְּלִטְרִי מַתְמִיד נִסְפָּג בְּכָל נִקְבּוּבִוֹת הַעֲוָר
וּמְלָא אֹתוֹן אֲשֶׁר
וְהַאֲמִנָּתִי שָׁאת בְּחֵי
וְהַאֲמִנָּתִי שָׁאַנְחָנוּ
וְהִיה לָנוּ טֻוב.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א **3** גילון

כתב על ידי שאול האונגה

חופש מחלה

מוריה נחום

אתה
באת לקרأتي
גבוך קמעה
סרקת את פני
חיכת לתוכ עיני

אז הבנתי
שם
ראית אותו
ראשונה

ובפעם האחרונה

אפלה רכה ירדה על ברכלונה
עטפה אותנו
בסבר הסתעפויות
רקבת התחתית
של מחלתה
נטולי מפה ומצפן
נבלענו בקרון
לא עמדנו על טוותנו.

אחזנו יד ביד
צעדנו אל עבר
מנזרת אהבתנו
מוסיקה חരישית הדבה
את קירות לבנו.

נתקתי ידי מיד
נחפצתי אל הקולות
הוא עמד שם
עם גיטרה בידו
שר בקול מליטף
ועינים רוקדות

התמסרתי
לפרישת המיתרים
גופי נכנע לקצב
מוסיקת הקאנטרי
השתלהב מהצלילים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

ריאן רוט

הוא צחק את צחוקו המרעים
שנינו פרושות לרוחה
לפניהם שעת היהת, אמר
היהתי אני.
עכשו אני אנחנו.

לפניהם שהכל התחיל
quia יש
או אין
או הוא
או היא.

לפניהם שהכל התחיל
היתה דממה
או תהו
או ביצה
או פרנגלת

בארוחת הערב,
כשישבתי לצדו של חבר חדש שלי
אמרה לי אחיניתו: "לפניהם שעת היהת..."
כלנו צחקנו בפה מלא מטעמי שיש
אריך עתוי שיש משה בדרכיה.

לפניהם שאני היהתי
קיים אהבות אחרות
ארוחות שיש על גביהם ארוחות שיש
סודות שלעולם לא אדע עליהם
 חיים שלמים שלא פסע לצדי.

לפניהם שהכל התחיל
היתה מחשבה
או רצון
או דבר
או מעשה

פסענו שלובים זה בזיה
רים ים התגניב בין בניני האספלט,
רציתי לשמע על החיים שלו
לפניהם שהייתי אני.
שאלתי -

עיניר לייהיא ירחי

”עיניר יפות כמו הים באפלה,
צוארכ עטור שרשרת לב זהובה,
צבע שפתיך אדום בוהק,
בלו שום תמרקוק שישנה את יופייה.
פולח יפה, במיוחד הבפנים,
אותו אהבתך יותר מכל פנים.”

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

מתי מפסיקים לאחוב? יובל שנון

מתי מפסיקים לאחוב?
אני לא מתקiou לאליה שאהבת ורבת איתם
וניתקתם מגע בכם גדול ושנאה נוראה
שהה בדיק כמו להישרף בלהט האהבה

מתי מפסיקים לאחוב
את אלה שאהבת וקשר נגמר
את אלה שאהבת ולא קרה
מתי מפסיקים לאחוב?

מתי מפסיקים לאחוב?
יש אהבות, בעקיפין ובזידען
שארבעים שנה אני ממתיין
זה קצר מצחיק,
مبטים בספר
כשאפסיך

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

אוריית קלופשטיין

אתה אומר, "אבל אתה יודעת
שאני אוהב אותך" ואתה אומר,
"למרות שאתה אוהב אותי" ואתה אומר,
"גם אם אני אוהב אותך", אבל
אתה לא אומר, "אני אוהב אותך",
ככה, נקי, כמו ויסקי מר ששורי בגרון,

אתה תמיד מוסיף קרה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

הודעה לציבור נטע חניטוב

"בלב סגור".
כזה כתוב בשלט
מעל למגנוול הడלת
שMOVEDILAH אל הלא נזדע
וכנראה שגם לעולים לא תדע
כי הכל סגור עכשו
ואין מטען שירותים.

אני מתנצלת על אי הנוחות.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילוון

ארמיאס מנגייסטו

להרגיש חנוך
מקה בחשך
לוחץ מחרפס
כל פתח קטן
רק להביע את כל ר מבפנים
לחפש שבר או ר
קטן ונואץ מחר
זוהר ומחרפה
שתחזק אותו
שים לא אותה בתקווה ואשר
אתה לבד
הקטן ומנוגטה
מקאן לכאן
או ר לחשך
הולך על חבל
שקוראים לו אהבה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

אהבה בפנסיה

שני ארנהיים

יצאתי לפנסיה מוקדמת מאהבה,
הכנסתי את שברי הלב
ונעלתי בקופסה
אמרתי בי כשאמרו לי כי
וכשלחו מילת קירבה,
הברחתך בסתרה
עשה משפטו אימה.

רציתי אותה, את אותה האהבה,
אר קופת חסכנותי נותרה ריקה.
יש להצדיך במשכנתא לחלקת הלב,
הרי מחיר התרסקות יקר פי כמה
מרכישה עברו חלקת אדמה.

הלך ברחוב מוכת געגוע,
וחיפשתי את שברי
שבאותה העת לא יודעים מדוע.
מצאתי נחמה בתוך שיגעון אימה
באותה דמעה שירדה בחשכה.

שבתי לביתי ריקה ממזיאות,
רצוי לעזוב ולא לקבל
שירותות נוספת.
כי מלכת האבות השבורות
שפוגם אבירים ונסיכות
שמורה לארץ האגדות.

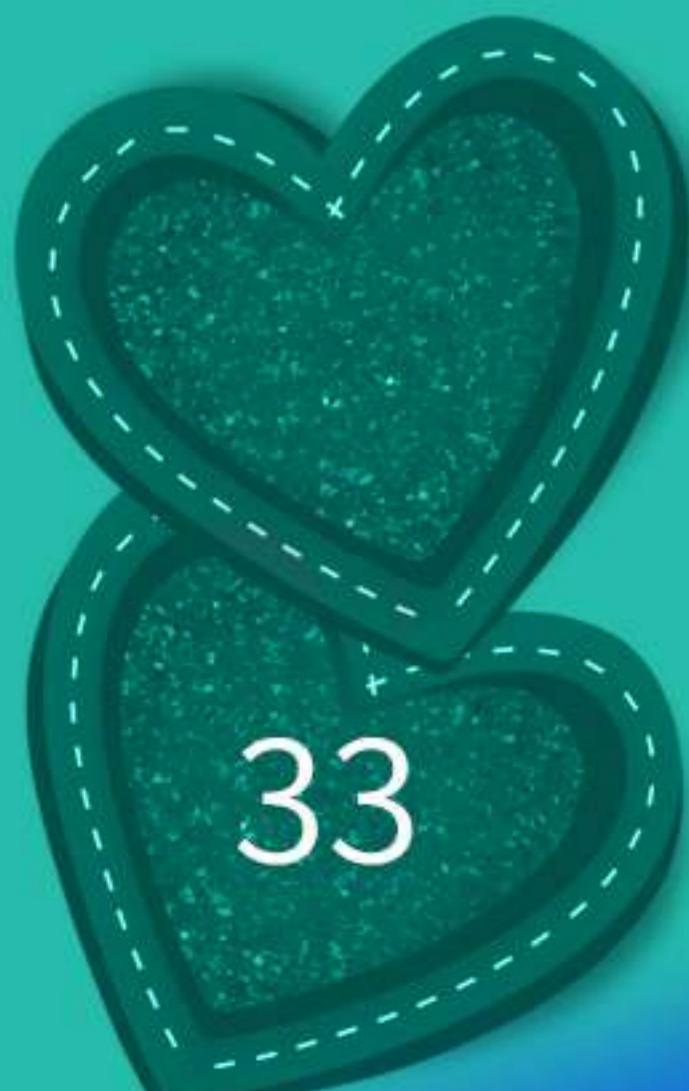

בשיקת לחם שושנה קרבסי

אתה משביע רעבונך
בארוחה יוקיומית,
על גב מדור השירה בעתו,
מתחת לפrostת הלחם
שיר מותח צארו
ביפעת שורתי הנפתחת,
מושרת טרופה
שלחה מלאים על פניהם
מול עיניך טובעת
או נצלת.
איןך מבחיין.

אתה בוצע עבורי נשיקה של לחם,
עורם עגבניה ופסת גבינה מלוחה,
מסיט ביעילות קצות שער מליחי,
ואני מתמלאת סליחה.

על פי הרבה איןך מבחיין
בלב ההורם אליו,
מלים נפתחות מקרר,
איןן קולחות מקרר,
אר היום הנעים על נשיקת הלחם
הוא קו ישר, קצר, פשוט
אלוי.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

על החוף לאה בון-שלמה

יכלנו להיות ימד עכשו.
יכלתי לגעת בך עד שתחטס לי היד.
אמרתني לך שלאהב זהה דבר חכם
כמו מחייתך פה יד אחות
כמו נגיעה, כמו שקיעה במייתך הפרועה,
בהתיה הקודרת שאין בה מושאלות.
הרוח מלטף אותך נסער ומאהוב. החול רה,
הים לא זכר את עצמו פחל כל כה.
אותה הרוח יכולה לגעת בשניינו.
אני שואלת את עצמי לאן אליה עכשו.
איפה החכמה הגדולה,
גם בשבייל מחייתך פה אחות אני צריכה שתו ידים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

אהבה רחל בכר

לא התרמסרתי לזהר השימוש
בגיה ירום, שבועות הכוכבים
האורות הלו לעולם מכךבים.

לא התרמסרתי לגעגוע
זכרון התמימות, מנוגנות אהבים
האבדנים האלה - לבקת זאים.

הצד פסק, נעלם הרעב
לא התרמסרתי
אר לבו שיש אליו קרב.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

יום של ילדים לידיה יונג

לבוי יוצא אל מְרַחְבֵּי הָרִים וּמִם
נוֹשָׁאת אֶתְךָ אֶתְךָ בְּקַשְׁת מְחַשְּׁבָתִי
וּרֹום מִזְרָחִית פּוֹרָמָת חַלְצָתֶךָ
פּוֹרָעָת שַׁעֲרָךְ שְׁחַרְמָרָךְ יְפֵה שְׁלִי

אֶחָת בְּקַשְׁתִּי לִי, אֶתְךָ מְגַישׁ טְבֻעָת
נְשָׁבָע לְיוֹ שְׁלַנְצָחָת תְּשִׁיאָר שְׁלִי
כִּפְמָה אֶהֱבָתִי אֶזְעָתָךְ תְּמִימָם וְנָעָר
רְצִיתִי בֵּית חָמָם וִים של ילדים

הַזָּמֵן חַלְרָ עַבְרָ, הַיְפִי כָּבָר אִינְנוּ
וּבָי נְשָׁאָר שְׁמָוֹר עוֹד זִיכְרוֹן מִתּוֹךְ
כִּי אֶת לְבָךְ לְקַחָה יְלִדָה יְפֵה אַחֲרָת
הַאֲמָם אֶהֱבָתָךְ גּוֹרָמָת לָהּ לְצַחַק ?

אֲפָלִיג לְמִרְמָקִים בֵּין אָרֶץ וּשְׁמִים
אֲסֹעַ עַל פְּנֵי מְרַחְבָּשׂ שְׁדוֹת שְׁלַ צְבָעָנוֹנִים
אֲזָכֶר חַפְּה וּמְגַדְּלִים בִּירוּשָׁלָם
אֲשִׁיר לְיוֹ שִׁיר חֲדָש, הַאֲמָם תִּשְׁמַע קָולִי?

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

לימור רוז'יברנס

נוגעת בך
ונזכרת
באיש אחר
שנוגע עכשו באחרת
ואולי
גם הוא
נזכר

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוון
3

להתאהב שיריה כהן

בלב רוץ' להתאהב
אך הנשמה חוששת
בלב רוץ' להתמסר
וּהַנְשָׁמָה עֹצֶרֶת
כל הפחדים ומחששות
מתנקזים בacz'מת של הלב
מבקשים רשות כניסה
כדי למנע שוב קריישה
וללב צועק הצילו
אני פאן
זה לא פאן
תנו לי שוב להתאהב
להתרגש, להתלהב,
זה פדיון פילוסופי
בין השכל ללב
זה המשחק האינסופי
שקיים בין לבני..

שירת אהבה

הודי ארగוב

בלילה
למשת לוי תשוכה
בדממה
נגנית בקצב
פעימות לבך
ואז ה策רפתוי
לשירת אהבה
עמקה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

שבועת עולם

AIRIS CLIF

אָוֹשִׁי
בְּצַלְמֵי אֶחָדָה נִגְעַשׁ
וּבְעֵץ הַמָּר נִבְנַה כְּפֹרַח הַשְּׁבָת
מִבְשָׂמֶת נִיחּוּחַ לְגֹפֶר
וּבָרְקִיעִים אֲדֻמִּים מִילְחַת אֶחָדָה
דוֹלְקַת עִינֵּיהֶן הַפְּחָלוֹת
לְרוּם

אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְׁרָךְ אָנָּנוּ טֹבָעָת לְתֹנוּ פְּלִילָה
עִירָּמָה לְכַנְפֵּי אֲדֹמָה רַזְקָת גּוֹפִי לְגַשֵּׁם
וּפְרָעָם נְשׂוֹף מִים
זָקָר שְׁתִיקָתִי בְּזִרְעוֹתִיךְ
זָולָג בְּצַלְמֵי בָּרִיאָתֶךָ
שְׁבָועָת עָולָם

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְיוֹן
3

כתב על ידי שותת האמונה

כ צבייקה שלע

"אליך מוליך אני את מנחת שמחתי.
רק לך נוגה היופי זהה שאיתו, ראי -

"אָז כֵּן אָז לֹא?"
שָׁאל הַעַלְמָן וְחִיכָּה.

לֶרֶת הצמורות, לֶרֶת השמיים
לֶרֶת קָרוֹם, לֶרֶת המים -

"בָּאוּ כָּבָר, בָּאוּ"
לְמַשְׁקָוָה.

כִּי אַתָּה, יְעֻלָּתְּ בָּחָן,
לִי אָמַרְתָּ
כֵּן".

וְשׁוֹבֵל אֲלֹהִים זֶה אָזֶה וְיָכוֹם.
שׁוֹבֵל אֲלֹהִים זֶה דָּבָר, לֹא מָאוּם -
מִלְבָד הַשְׁמָחָה, שְׁמָחָתוֹ -
רַק אָזֶה אֲזֶה נִשְׁמָם בְּחִיכָּו
עוֹלָם וְמַלְוָאוֹ.

"בָּאוּ כָּבָר, בָּאוּ".

מסחררת כבר הייתה סביבו ברגשת ילדים, שמחת השירים היפים
כשפשע כחולים אל הבית הנישא בקצה כל הדים -

היא המנשכת את הרום השובבת לבשר לשדרה הנמה.
על ברק גלים אותו נושא היא עדיה, היא שמחת הנושמים עצמה -

היא המשלחת כך לפטע לוחבת פנוי אֲנָשִׁים נִפְתְּעִים
בעברה, היא ברקיע מושיטה במפתח טלאי עננים צחים, באורה -

היא השמחה הקוראת לפרחים לעלות.
היא המשלחת מפה לכל עבר את אופל הפחדים,
את רעם הסופות.

"בָּאוּ כָּבָר, בָּאוּ".

שְׁנִים נִכְנָסׂוּ לְפָרֶדֶץ אוֹרֵי גּוֹלְדְשְׁטִין

חֲפַשְׁנוּ פָּרֶדֶץ
כַּדּוּ לְהַסְתִּתְרּ בָּוּ
וְלַעֲשׂוֹת:

אֶת מָה שְׁעֹזָזִים
אֲכוֹלֵי אַהֲבָה
בְּפָרֶדֶץ,
עַל קְרָקָעַ פְּרִיה וּרְטוֹבָה.

"תַּחַפְשֵׂט" - רְמִזְתִּי בְּמִבְטָה..
(כִּי רְצִיתִי לְהַרְאֹת עָדִינָה)
וְאַתָּה דָּרְשָׁתָּ בְּקֹול - "גַּם אַתָּ!"
(כִּי לֹא יָכַלְתָּ לְהַמְתִין עוֹד שְׁנִיה)
וּנְשַׁפְּבָנוּ לְגָלוֹת אֲוֹדוֹת
וּלְבָרָא לָנוּ סּוֹדוֹת.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גִּילְיוֹן

מיטה זוגית גיל אליאס

גם אם תבוא אליו
ירם בשמות אחרים,
בתוך הרחובות הזהובים מסנורים,
אהיה לך עיר
ולא מצאתיך.
מכל המיטה הגדולה אתחזר בלילה
ואשמע שקט שקט את נשימותי שלי
עצמי ולא מצאתיך.

זה לילה נמשך עזף-שמעים.
זה מדרכות מכוניות שקרים גלויים.
זה הפנקה הסძיה שבלב שדוקרת.
זה אני רק אני
ולא מצאתיך.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

מפל*ו.*

בָּוֹא נִסְעַ לְצִפּוֹן
בְּנוּ, לְשֻׁמּוּרוֹת הַעֲיִינִים
לְטַבֵּל בְּבָרְכּוֹת בֵּין רִיסִּי הַקְּנִים
בָּוֹא נִשְׁכַּב עַל גַּב
הַמִּים, לְנִשְׁם כּוֹכְבִּים
אֶל עַמְקַי לִבְבוֹת
בָּוֹא נִנְחַם עֲרָבוֹת בּוֹכִיחַת
גַּלְקָסִי כְּלַבִּי-בָּר וַיַּקְרַב אֶל שְׁפָתִים
נִשְׁאַר אֶת הַאֲרוֹן וּבֵין שְׁרַשְׁיוֹ
גַּרְגַּל כִּתְפִים מִמְשָׁא הַעֲנָן

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְוֹן
3

ענת סלוניים

כמו פנינה ענגה מצודפת
שוכנת בטח על מצע חלקלק
נשלית מקרקעית ים פחל
נפערת במלוא הדרה
בזקמת בלובן בתוליה
מופצת לעין שימוש
לבסוף מוצאים אהבה
כאורה פנינה,
בקראקעית הלב העולה על גדותיו
על מצע חמימים, נפעם של רגשות סוערים
עלוטים בחשכת הגוף
היא שוכנת בטח
וחדות הזוכה
וრנן לבו
ואשרו שנמצא
בחסד המופלא.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

תלטל שחור מייתר קורמן

בכל מקום שבו אני נמצא
אני רואה תלטל שחור
קולט אהבה וסופה אור
מתעקל וממס

עברנו דרך ארכה
עקלקה ותלווה עד לכאן
נצחנו בפסגות טהור-לבן
ונפלנו כשבר رسיס

יעכשו מה?
הרי תמיד נחלתי
בחוט השערה ובה

על פסגות הרים
تلטלים שחורים
אהבנו כל כה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כתב על בדשא שוחר האהנה

בונסית גרון

אשר גל

ובחִמְדַת לְשׁוֹן אֶת יָפֵיךְ אֶלְעָרָךְ
עוֹרֶךְ הַמְתֻוק אֶגְלָחָךְ
זָהָב שְׁעָרָה אֶרְדָה
בְּנִיחּוֹם נְקִיקִי סְלָעָךְ
אֶצְלָ אִילּוֹת אֶתְעָטָר

47

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גִילְיוֹן

כתב עת תומך שרות האומה

קצב תומר קלין

לאהבה יש קצב משלה,
כמו הנהר המשנה
את מהירות אשדי^ו
בעוקלי הדרה
או צונם חפשית
במפל
אין ספק כי
גן העדן
הוא מה שאתָה
עוֹשֶׂה ממען

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

אהבות שיר ביטון

אהבות
טובות ולא טובות
אהבות פוזבות
נכזבות

אהבות
שזה לא זה
אהבות שמרגיש כמו
מחזה
או מין חזה

אהבות אסירות
אהבות מוסתרות
אהבות בלתי אפשריות
אליה האחרונות
במיוחד מושכות

אהבות
חלפו רבות
הרגשתי במעטות
רימפתי בין דמויות
לעתים מזכירות לי
אותו.

קפה טל גרמייזה

נס גָדוֹל יִכּוֹל לְקַרְרוֹת בֵּין שְׁנֵינוּ.
אֲך֒ הַאֲמָת הִיא שְׁגָם נֶס קָטָן
יַעֲשֵׂה אֶת הַעֲבוֹדָה.

בְּקִצְבָּה הַזֶּה
אוֹלֵי כָּبָר נִפְגַּשׁ לְנֶס קָפָה
עִם שְׁנֵים סָכָר
לִפְנֵי שְׁתַתְחַלֵּף הַעֲוֹנָה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוון
3

מולר אופיר איזנטල

בצעדים מהססים, בואדי צחית.
בשביל שהלכו אלפיים לפני.
מול פרא שקט, של צמחים יבשים,
של שיטפונות שהותירו שריטות בדרכים.
אני קטן, עיר.

בעינים בוהות על כפה בזדה,
מול שמים שחורים מלאי כוכבים.
עם ספר במק בדמות מגל ים-לבן.
אני חליק, עום.

על מחלצת בחוף, כוס קפה מהוביל.
מולר.
מול עינים שוקקות, מלאות חיים,
שער זהב, ופתחים חושקות,
אני גדור מתמיד.
אני מלא.

אורית כרמל-רפאל

גם בימים של קור ארקטי מצמיה
נשأت בגופה זכר אהבה גדולה
ღחלילית שהחמה את ערבות לבך הפת
ולרגעים די היה באורה הידל להמציק
את חבל נרנינה החבוי בארכונר
להידליק נר בחוץ השרני
לנטות חסד על נטפי הקרח שנחלו בשערך
אותה נשיקת אהבה שנטבעה בה
לא יכולת היתה להשכח
כהבטחה ליכלה שעוד תתמכש
נשל האדם שהשארת שם
יכול להתחדש

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון

3

הרצוי והמצוי אהה עזריאלנט

אני רוצה שיריד לי כוכבים ממשים
רוצה שיכתוב לי שירים
שיופיע את היושג לגשם למים
על ראשי יעטור זרים
רוצה שימוש מאהבה כל הזמן
שיגיד לי כמה את יפה
כל הזמן
אבל יש לי אותו
• בלי כוכב, בלי שיר, כה צלול וישיר
• אתה פה זהה טוב לרוב
• אתה פה ולומדים לאחוב
• את החושך נגרש כך נדליך את האש בלי כוכב אבל פה ועכשו

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

אדמה נגה דקל

כשהתקרבת אל שרכי
חבקתי אותך חזק מאי פעם
ובקשתי אדמה.
אל מול השם הכהה, בצל היוצרים,
כמו נחת האסטרונאוט
אחרי עדנים של שיט בחלל, במעגים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

כתב על ידי שירן האמנה

שירן אוריזנגי

טוב לי אַתָּה .
עֲטֹופָה בְּבָגְדִּי אֶכְר פְּלָמִי ,
כְּמוֹ אֲדֻנִית שֵׁל בָּעֵל הַשְׂדָה .
בְּרַזְל נָתַר רַץ בְּזָהָב שְׁעַרְוֹתִים
לִצְדֵּק שְׁפָולִי הַעֲמָר .
מְקֻלָּעַת צְמַתְךָ סְבוֹכָה בְּסָרִיג ,
שְׁרִיג שֵׁל שְׂדָה קְמָה .
טֻוב לִי לְזֹרֶם אַתָּה .
בְּטַזְוֵל לִילִי .
הַשְּׁאָרִי פָּאוֹן ,
עַל יְדֵי .
אֶל תַּלְכִּי לְלַקְטָה בְּשָׂדָה אַחֲרָה .

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִּילְוֹן
3

יש לי תשוקה אליו

שירת דרייפוס

יש לי תשוקה אליו,
משפעת דמיון.
היא שלי ושלה,
היא מכם עליון.

אנושית ופשוטה,
רעננה, עמיקה.
היא בין למקום,
לחכני מתחקה.

יש לי תשוקה אליו,
נקביה, מציפה.
היא נרכמת בפנים,
לעוזר אהבה.

מטרפקת, לווחת
פנימית, חביבה.
מטפסת, נשגבת,
בקרים מתחלה.

מבשחת, נוטפת
פורמת ערגה.
מחוללת, כימה,
להויה עליונה.

יש לי תשוקה אליו,
עה, חפצה,
היא תצרפה חיים,
ותביא גאלה.

פוסט מודפס

לימור לין

יש אהבות שנותרות פגומות.
הן לא נמוגות לשאorateם כבאים.
הן כמו אבן קטנה שנותרה בגעול
ואנחנו מתחזלים או מסרבים להוציאה.
משפרים אותה בתוכנו אפילו שהיא כואבת
תזכרת עם כל צעד חדש לפסיותה.

את ידעת שצרייך להפיכם להן כמותם.
עם היעות, עם חסר הצדק עם השאלות שאין לה מענה.
להפסיק את הניתחה שלآخر המות
להפיכם את הסיכון בצד,
את המסת שחופרט בתוך הגיה הקרה ומנסה לדלות הסבר רצינאי
לארע סוראליסטי חסר מילים.
להשאיר את זה כמו שהיא
פגום, מועות חסר מילים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כתב עת תומך שיחת האמונה

תמר אשר

אתה ואני
כמו פרח ומים
מלחיפים תפקיים
תוך כדי צמיחה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוון
3

מתוך השיר אלונה אשכנדי

אחריך
פְּשָׁקַתִּי רֶגֶלִים לְכָל דְּכַפֵּין
וְשִׁכַּחֲתִי אֶת הָאֱמֹנוֹה בְּבָתִים עַלְמִים
וְהַשְׁבַּעֲתִי אֶת הַיּוֹצֵר אֶת נוֹתְרָתִי רַעֲבָה
וְכֵר חִזְרָתִי בְּתִשְׁוָבָה

רָאָה אֹתוֹ הַיּוֹם
אֵינִי צְעִירָה עוֹד
אֵינִי מַחְקָה עוֹד
אֵינִי עוֹשֶׂה לְמַעַנְהָה דָּבָר
וְהַנֵּה, מִתּוֹךְ הַשִּׁיר הִיא נִכְתּוּבָת
מִנְבִּיטָה בַּיְּאָלֹהִים
דְּפִיקָה בְּדִלָּת, תְּקוּה
אַהֲבָה.

מחובר/ת ענבר אליו

חֲבָל שָׁאוֹן וְכַחֲלָה
עַל יָד הָאָזֶן שֶׁלְךָ
כַּשְׁאָנוּ אָוּמֵר לְךָ
"אַנִי אֶחֱבָ אֶתְךָ"

הוֹרְדָת אֶת הַנְּגָרָה לְאַחֲרוֹנָה
שֶׁלְא אָכֵל לְבָדֵק
מַתְיִם כַּלְבָ שֶׁלְךָ
הַיָּה מַחְבָר אֵלֵי

פעם לא הינו צריכים
רטט בגוף

פעם היו לנו
פרופרים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

לבד עומר ברקמן

אתה שוב הולך בשלדות
בערפל בקר של דרך מזרח
אתה שוב לבד
סבך הנקנים מרטיב את רגליך (שפרדים)
אתה מניער אותו
הצרצרים מנזרים בראשך (שהתעורר)
בשבטים יבשות
אתה לווחש את שמה
ונודר נדר של שתיקה

אתה שוב הולך ברחבות
בפיהם צהרים של ארצך מזרח
אתה שוב לבד
הרום נושבת בשערך (שגדל)
אתה גוזר אותו
הشمץ מסנירת את לבך (שהתכווץ)
אתה מרחיב אותו
בעינים יבשות
אתה מודה
אתה עדין כי

מרוח של אהבה

נוגה סיורי

בஹולי בין שביי האר
מצאת עצמי בנתיב אהבה.
עיניו הבהיקו ואישוני קלטו
סימני כמייה לקרה.

התרתתי לסימנים מקום בתוכי.
בחדרי לבו פענחתו סודם.
תבליך הפענות ארך ומדקך
אין לפתח דלתות
וש לשמר על שקט מחלט.

המלאכה ידועה מזה עדנים
יש לשף, לנוקות, לתלות על חבל.
סימנים בקשו הפגה.

מים טהורים
שיטפו אותם בלטיפה,
בצפיה להתרה
בצפיה להארה.

וכשעליה סימן אחד מזקק
השלמתי המסע בין אורותי,
נתיב אהבה פותח מרוח בין אנטוי.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

תבוא אליו תמיד

אחינעם תמר וירט

תבוא אליו תמיד
עם שקיות של בגדים או
תאנים משער שכם
אני יודעת שזה לא יקרה בبنيינו
אבל אולי תבוא
אליך תמיד

לספר לו ממשו שנזכרת בו
ואני אקראי לך שיר יפה שקראתי
כמעט ששלהתי לך הודהה עכשו
אייה עצוב זה שהדلت שלי סגורה
ואתה לא דוק
או מתקשר לומר
אני בדלת תפתחין.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

ובכל זאת תמרה חלוצי

כמו רים גוף שאין כמותו
אני נשאת עמי
את הרגע הפנוי שנדף ממנה

כשאת מחרירה אוטו לבייחי,
רגע לפני שהלילה נפרש
על פנוי, על לבוי, על גופוי,
אני מביאה ראש על כתףך
ולזמן מה סגלי ממד
מרגישה רציה.

אני עולה לבייחי בידים ריקות
אר זכרון החבוק
עודו רשום על בית החזה
ולזמן מה דחוס ממד
יש לי מקום.

לפני שהשנה נושקת למצחי,
בשarity עדות נגלה לי
הדם לא קבע: משפחה
ובכל זאת בית
ובכל זאת אהבה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כְּסֻפִים מַרְיָם מִינָץ

האם תרצה שאקנה
לי ולך
את הזמן
או שאקנה אגרטל
וأنפץ אותו בין שניינו
כמו שאני רוצה להתנפץ אחור
עוד לפני שהגענו
אל הנקודה
אקנה שמלה
כחז בצבעים מתריסים
שתקרע מעלי
וכב עי דק וחור ופצוע ועוגג כל הימים אל גוףך
שראה הרבה יותר אור יום ממני
ובכל זאת
אקנה
עוד קצת זמן

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

כתב על ידי שירota האמנית

אחרי שארכד ... דורית לרמן

לאן נפצעו אחרי הרכוד
האם יוכל להפגש בסבוב?

מה נעשה אחרי הצעד?
נראה זה את זו ונראה הרעיד

נבנה לנו רוחבה לרוחך
עם כל סבוב נחש הבהיר

זה יהיה יפי של שלוב
יד ביד נצעד, ללא עכוב
אל
הסבוב הבא...

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

בנגוד למה שעת חושבת אפי הלפרין

בנגוד למה שעת חושבת

אני מסתפק במעט.
באת ואני ובאני אתה.
רגלינו מלופפות זו בזו
הבל פה נושך לעיר
בטן צמודה לב
יד על יורה.
וישנים.

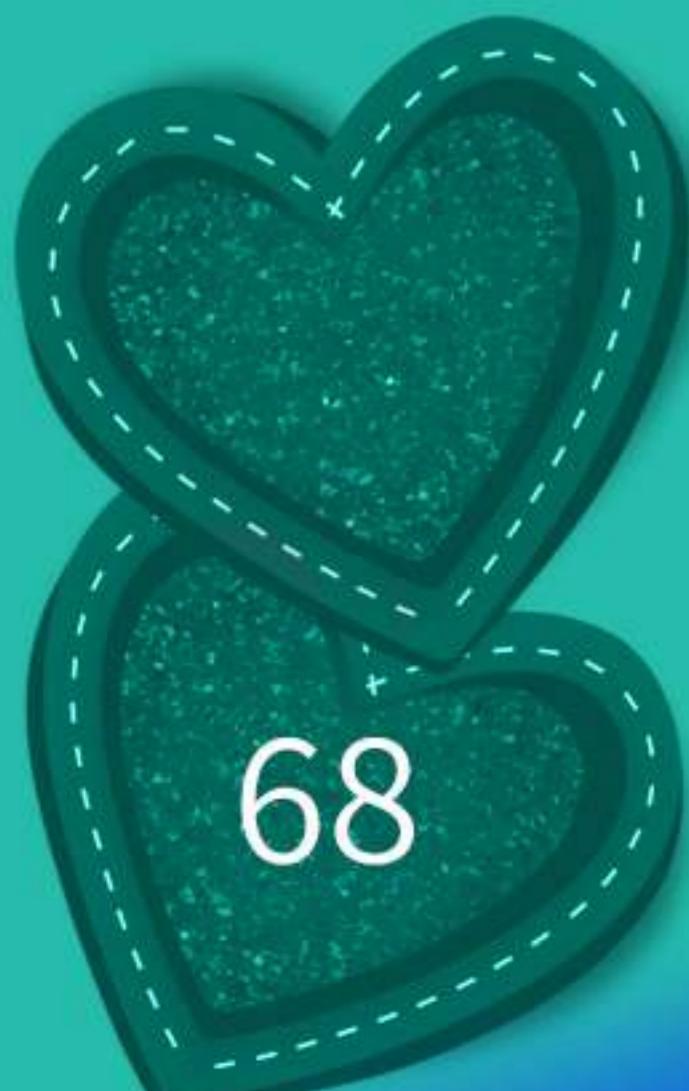
ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

אימאות אבייבית כהן

רק פעם אחת אמא נשקה אותי
היא חשבה שישנתי ולא הרגשתי
כאשר רחקה בכיתי
וקצתות שמייכת לי לטפוני לטיפות חומלות
העירו מלים נמות
שפחדו לשאל
امي, אמי¹
אז, אחרי השואה
אם היה מי שנשך לך?

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

חולקה לא צודק חנן בולר

שנוי מיטרים של אהבה
滿מלאים את חלל הנגושים הפעור בינוינו.
תראוי אותה,
זוג ידים קטנות נפערות כפרח
בתחפלת מסבצות.

אצבעוניות שלי
פורהת ממנה דמעה בכל אין.
אני יכולה בשעת באה, עד לפתח שני השערים
אני יכולה בשיאינה באה
שתיים בשתיים
איןם מתחלקים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

לבחור באהבה אורטל קרן

מה לך להיות עזוב, כל כך?
מה לך, מה לך לכאס עכשו?
נטש את השנאה
ובחר באהבה.

מה לך להיות עזוב, כל כך?
מה לך, מה לך לכאס עכשו?
תרגיש את השמחה,
את היפי שסבירה.

כי לא צריך לרקם שום תרופה.
כל שצורך זה אהבה.
כי אין שום חסון לב,
כל שצורך, רק לחירות... ולמבק.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילוין

מתנות אורה כהן

ולרגע נתן לנו גשם
יקר וקצוב כנשימה
נמשך מותך הרקיע
אל בطن האדמה

ואני גראגר אבק געגוע
מקרב ללביה של טפה
טוב לי אתה
מים תעטוע
ולע מרים
וידעת סופה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

כשאדם מ לחברך זוגתו מייכל בר-אור-קארו

ותשוקת אוהבים מאירה המבוש
לקום זוגם מפוזר
ויתברכו הульמות מפורת
מלאתם, ותעללה הבאר
וישמע המרום

ובינתיים בעדן, וישטפו הנחרות לארבעה
כהנים, והחירש נעור למשמע דhairת
עדרים, כי כשאדם מ לחברך זוגתו
שליה נאצל מעצמו
ובבאר מתחמלה עולה

ובדמות שורה בעמק הגן
ומתוך אבקתם
ומתוך שמתחמשת בדרך
ע' חיים שוב נרכם

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

הכיס הפנימי אורית גולדמן

מזה זמן מנסה לכתב
על איך זה הרגע
לגעת בידה,
הענודה בשעון
בחולצתך,
שלפנוי-כן הייתה
מקפלת בארון.
על וויסקי,
שנהלגם ולא הספיק
למסה, גם
כשטעמתי ממך
את הקשי בידים
ורופות השפות
בין חורי הרצון.
על ידי, שיותר מכל
חשקה בסודות
הכיס הפנימי
של מעילך,
ששלוש פעמים
נלבש והוסר

כינגמר
כינגמר.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

מִבְטָח חגית כרמל

פּוֹרֶכֶת זָרוּעָתֶיה סְבִיב צְאוֹרָה
כַּמו הֵי שְׁבִיס שֶׁל מְשִׁיחָה
מִשְׁירָה אֲלִיו מִבְטָח הַבּוֹחֵן
כַּשְׁהַסּוֹס דָּזָג בְּעִינֵיכֶם
אֶת אַצְבָּעָתֶיה אֵינֶה חֹשֶׁפֶת
חֹשֶׁשֶׁת שִׁירָה לְתוֹךְהָ
רָאשָׂה פּוֹנָה לְכוֹן לְכֹתָה
כְּפֹחַדְתָ מִפְנֵי הַפְּרַדָה
הַיָּא וּרְאָה שְׁמָא יְבִיט -
מִבְטָח אַחֲרָן לְעוֹלָם.
וְאַנְי מִנְסָה לְהַרְגִיעַ
עִם סְפִיק הַבְּטַחָה בְקֹולִי
עַד סְוִף הַשָּׁנָה
עִם חָלוֹפִי הַעֲוֹנוֹת
הַיָּא יְשׁוֹב לְחִיקָה
בְּזָרוּעָות פְּתֻוחֹת.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גִילְיוֹן
3

בפעם השנייה נעמה מודס

בפעם השנייה כשנחזר
נסנכרן את פעימות הלב.
לא נתלהב, גם לא נבזהל.

בפעם השנייה לא יהיה צורך להאייז את הקצב,
השביל יהיה מכך.

נדע מה ממתין מעבר לעקל.
נגיע גם לשם.

בפעם השנייה כבר נכיר את הדרך.
נתאמץ פחות בועלות, נרד לאות בירידות.

בפעם השנייה נעצר לקטף שקיעות
ולצלם זריחות.

בפעם השנייה נדע שהוא זה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

קנאת הירח בארץ

תוֹת הַרְמָס סָאטוּרִי

פעם תהיה גם הארץ הקפילה
מקטינה פנס של שמש גדול
זהב. אך אין ננס הירם
חמו ויהו לפלאה ותרתם

וילך תבר עטרת לבתו:
עברתו כחמה ויכלה בה אהבה
עד שלא תותר ממנה אלא
עצמ צונחת לבנה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

לב תר שולה ברנע

קולה היה קריית אָבִיב,
נְיחוּחוּה נְתַפֵּץ מִכֶּלֶתֶת,
עַיְנָיוֹת גְּשָׁשָׁו אַחֲרַתָּוּם,
לוֹלָא כֵן חָשָׁה בְּתַהֲוָם,
שְׁפָתִיחָה כְּאַגְּנִי אַבְטִיחָה,
כָּאוֹצֵר עֲתִיק מְבֻטִיחָה,
אֶךְ לְבָה חָפֵשׁ כְּנוֹר
שִׁינְגָּן כְּנַחַל הַבָּשָׂוָה.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

שירים מייכל שחר

מחבקת מלאים,
את התוכל שבענינים.
אפק, מרחבים,
ים נפש גועש,
מים סוערים,
פתח שוכבים,
נרגעים.

אדוות, קצף
גלים, חולות
נדדים, חופים,
אור מרצד,
כתמים, מראות
לב נחרטים,
רוח מלאים,
צללהם למעמקים.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון 3

מה יבקש עיניה טמיר

מה יבקש לו אדם יונתן,
אלhim אתi הלילה,
אתה כאו,
מסמן
על גבי, על לחי,
סימנים
של אהבה,
مبוקשת לפשט
עוריו הבוער מעלי,
להתמצג לתוכו גופך
פסם,
בשיםתי נעתיקת וחשה,
אלhim אתi הלילה,
אתה כאו.

באמת לא הבנת?

אילה ברסלר-נזרדי

באמת לא הבנת ?
דרך איפה אתה מקשיב?
דרך תודעתך? נפשך? רוחך?
אולי קצת הזרת?
אתה מצליח להיות פה כל כך?
כשהמילה נכנסת אליו דרך הפתחים שלך لأن היא מגיעה?
איפה היא נוחתת?
האם תוכל לעטוף אותה? להניח לה בתוכך?

תן לה,
שתשבע שם ליד ליבך, רק תהיה איתה.
ואם אפשר, ואם זה לא יותר מיידי, תרצה לה להיכנס לאיזה חדר
להתכרבל בפינה היא אוהבת שמלטפים אותה.
לפעמים גם שלוק מאיזה משקה חם ואדם יכול להיות נחמד
בשבילה.
ואם תרצה לצאת החוצה היא תוכל לשבת על בועית אויר
ולשוט לה
ואם תרצה תישאר עוד קצת
לנוח
עטופה בחומר

היא עוד קטנה גרעינית מחפשת את עצמה
אחר כר שתגדל קצת תוכל לשמוע אותה
להוסיף עוד שכבות
להווייתה.

אם תרצה AIRIS חן

אהבת תסcoliי פורחיםם לפניך
עירמים ולא מבושים.
ברענןות מפתיעה וחיתית
מתפוגגים לפגע מילוטה.

רוצה לומר לך

אם תרצה למצוא אותו, אתה צריך להרגע.
אם תרצה ללמד אותו, אתה צריך להביע
טיסcoliיך שלב באמונה عمקה
חוינית, חולנית, סלחנית.
כى דרך הביתה ארקה, מתארחת
ואני אחראיה
מחזרת.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילון
3

עומר נעוה שבתאי

אלקטרה ואספתי בעמרים מילוטין

כשנפץך חפץך
מזכנת את
ידי ואיברי
מוֹכְנִים לקרווןך

פורך את כל כלו לאלהמה קטנה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

פעם בחצי שנה כל שנה נועה בכם

רומיאו שלי ממצלמת פולארoid
בכל פעם יש פחות מפרק
קופה. בצלב עמצע של בעיר
פעם בשנה
מטשטש

כל חצי שנה
אני מרכיבה אותך בפאזל
פסלים קטנים.
שאזר הם נתנו לי למשמרת
ויהיו הם מונומנטים במוחאי הלויר שלי
אבל
כשהאתה בא אליו אני מתפרקת אתך
אתה
לפעמים בא אליו עדין
וממלמל משהו על אהבה
مبטיח לחזור
למקום הקבוע שלנו
בפנדק שבძבר
פעם בחצי שנה
כל שנה

רומיאו שלי
הבנזינה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

ورد סער

כשהכרנו
היו בי פרפרים
משהכרנו
יש לי פרפרים

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוון
3

אהבה במלים אורלי חלק

אני עושה אהבה במלים.
מתלטפת, פושטת כסותן,
מתבוננת בהן כפושטן,
ואז הופכת וטופחת
עד שימושתה צורתן
והאותיות נהייתשוב למלים,
אשר נסקות זו בזו לגבהים
חדים שלא ידעתן.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

גומת ההשקייה

דפנה שמשוני

את החומה של גומת ההשקייה
צריך להגביה
המים זורמים ממנה במורד הרחוב
ולא נשאים מספיק זמן קרוב לשורשים
בטח מיהרו להעביר מסר
לעץ שמעבר לחומה ממול
ולבסוף
נתקעו כשלולית זמנית
סביב פתח ביוב

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

קסם המילימ המרפאות ציפי שחרור

כמו קְרָקָע וַתּוֹךְהָ זָרָע מִחְשָׁבָה
מַעֲוֶרֶת לְבָבוֹת,
כְּמוֹ אֲנָשִׁים מִכְאִיבִים וְהַלְעִיזָן.
כְּמוֹ לְרָגְשִׁים וּרְמַסּוֹ תֹזְעַת קְרָקָע פּוֹרִיה,
לְהַנְּבִיט בְּלֵב תְּמִימָם זָרָעִי כְּשָׂרָה
מִטְיוֹלָות מָוֶרֶא.

וְכִשְׁפִּיהם רַמְסָס וּפִיהם נְבָל,
בְּיוֹ הַמְלִים כְּמוֹ צְפָרִים רַעֲוָת
מִקִּימּוֹת קְפִי סְבָל בְּבִיתָה.

וּמְאַחַד
לִמְדוֹ הַכָּל טָהָר כְּפִיר
כִּי גָדוֹל הַאֱמֶץ בְּלֵבֶר
לְלַכְתָּ מֵהֶם פְּקוּדָת עַיִנִים.
וּבְקִסְם הַמְלִים הַמְרִפְאֹת
שְׁחִרְרָת אֶת כְּשָׂרָה הַמְעֻשִׁים
וּמְחַלְתָּ.

נְשָׁמִי! נְשָׁמִי!

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א 3 גילון

תעלומה אלכס פרלמן

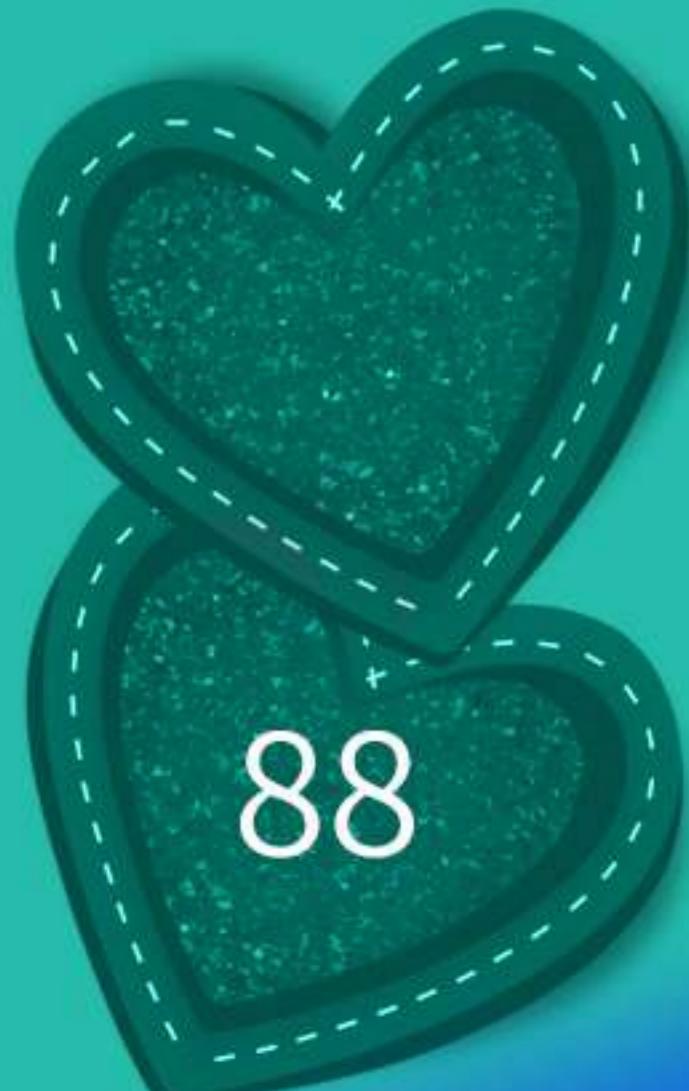
כֹּלֶם שׁוֹאָלִים אֶת אֹתָה שְׁאָלָה
וְלֹא מַזְכָּאים תְּשׁוֹבָה...

מה זאת אהבה?

אני יודע

אם אגיד כן ועכשו
כֹּלֶם יַדְעָנוּ.
לכן לא אגיד.

איןני יכול
שיפסיקו לשאל

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

3

גילון

גלוּ נאָזֶת דְּפָנָה פַּלְדָּמָן

אחרי כל השנים, אהובי, עלי לגלות
שכשאנו מפנה לך את הגב
ונצמד לפפיות
זו לא הזמנה למשgal
זה רק הבל פיך
ממן אני נגען.
ואני מבטיח
שביום שיחיו לשינו שנים תותבות
ニישן מוחבקים
ולא בקפיות.

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

גילוין
3

שָׁחַר שְׁמָאי

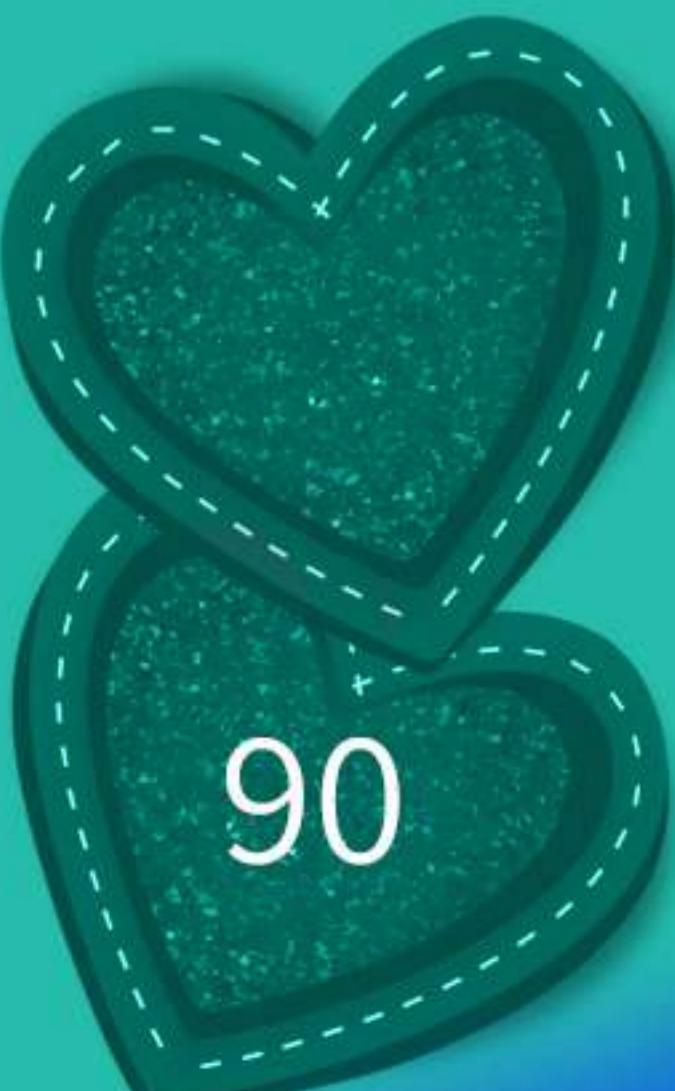
אֲבִי זָכֵר אֶת הַפָּעָם הָרֹאשׁוֹנָה שְׁטַעַמְתִּי אֹתֶךָ
הָיָה לְךָ טֻعַם שֶׁל סְפִּירִס
דִּיאָס
וְקִיחַתִּי שָׁאָם אַנְקָ אֹתֶךָ
עַזְוֹד וְעַזְוֹד
אוֹלִי מִשְׁהֹוּ מְהֻרְזוֹן שֶׁלְךָ יַדְבֵּק בָּי
זֶה הָיָה מִמְכָּר
וְלֹחַ כְּמוֹ טַל בְּבָקָר סְתִּוִּי
לְגַמְתִּי וְגַמְעַתִּי
תוֹתִים בְּטֻעַם סְפִּירִס
דִּיאָס

מִזְדְּבָּר טֻעַם הַתְּמִלְאָה
וְהָיָה לְמִשְׁפָּר
רִימַּכְבֵּד שֶׁל בָּוָרָה
וְטֻעַם חַלְקָה כְּמוֹ גַּלְיָדָה

וְלִיכְמִים
בְּלִילּוֹת שֶׁל תְּשֻׁוֹקָה
הָיָה נִפְרָשׁ בְּפָנִים
טֻעַם תֹּותְחִים וְזִיעַת כְּפֹורִים

הַיּוֹם יְשַׁׁבֵּךְ לְךָ טֻעַם שֶׁל סִימְנִי שָׁאָלָה
בְּרִימַּכְבֵּד אַוְבָּדָן

לֹא הָיָיתִי מִזְמָן לִי כֵּזה

ינואר 2021, טבת ה'תשפ"א

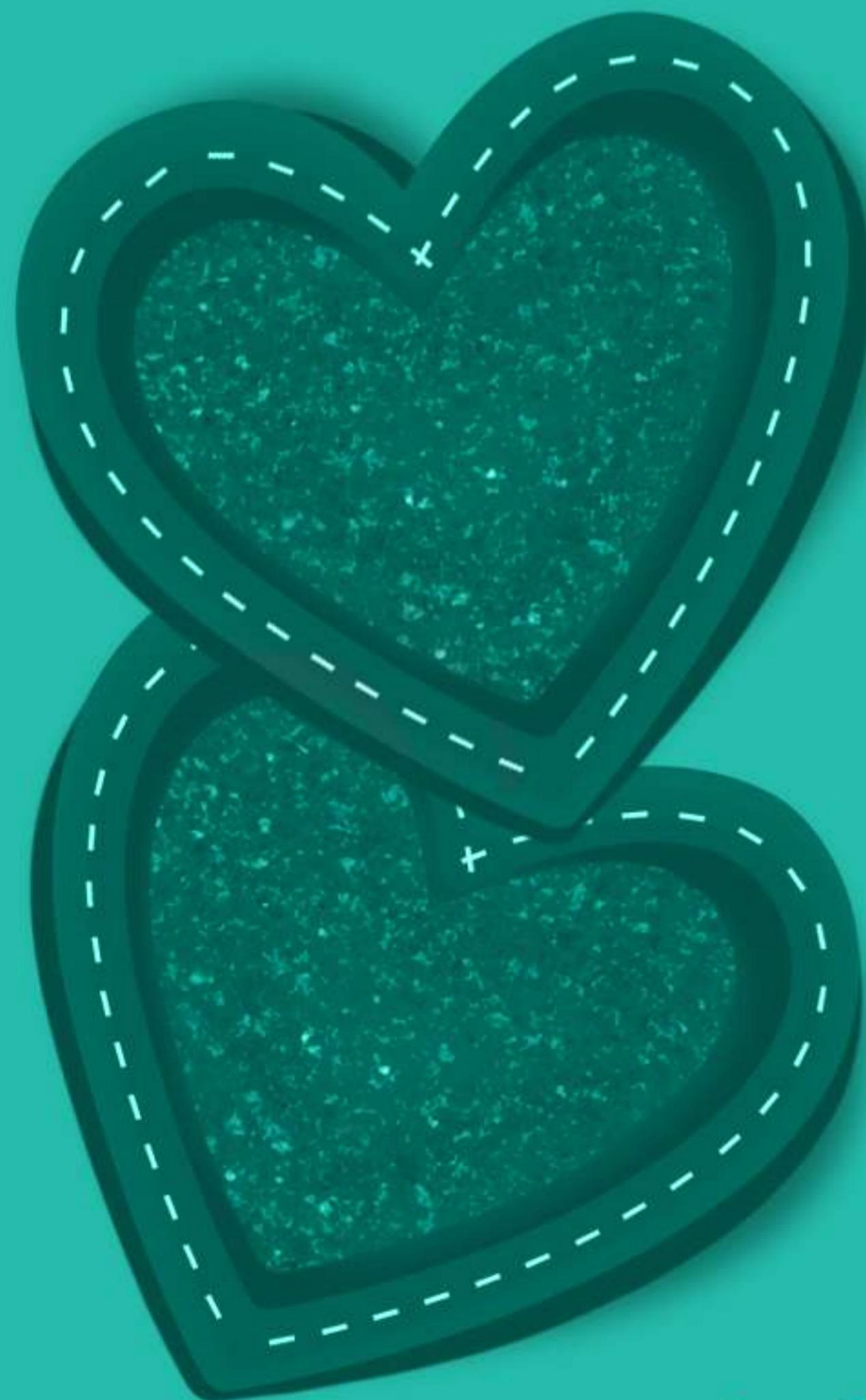
3

גִּילְוֹן

כתב עת תומאס שוויז האוניברסיטה

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

מספר טלפון: **054-3371373**

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il